

ASCLEPIADES

κάμῃ χάριν Μούσαις τὸν κωμικὸν ὦδε Χάρητα 1095
 πρεσβύτην θορύβῳ θῆκ' ἐνὶ παιδαρίων.

XXVIII

ὁ γλυκὺς Ἡρίνας οὗτος πόνος, οὐχὶ πολὺς μὲν
 ὡς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαιδεκέτευσ,
 ἀλλ' ἐτέρων πολλῶν δυνατώτερος· εἰ δ' Αἶδας μοι
 μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔσχ' ὄνομα; 1100

XXIX

ἄδ' ἐγὼ ἅ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι 1101
 Αἴαντος τύμβῳ κειραμένα πλοκάμους,
 θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἰ παρ' Ἀχαιοῖς
 ἅ δολόφρων Ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ δύναται.

XXX

ὀκτώ μευ πήχεις ἄπεχε, τρηχεῖα θάλασσα, 1105
 καὶ κύμαινε βόα θ' ἠλίκῃ σοι δύναμις·
 ἦν δὲ τὸν Εὐμάρεω καθέλης τάφον, ἄλλο μὲν οὐδέν
 κρήγνον, εὐρήσεις δ' ὅστέα καὶ σποδιήν.

XXXI

ὦ παρ' ἐμὸν στείχων κενὸν ἠρίον, εἶπον, ὀδίτα,
 εἰς Χίον εὐτ' ἂν ἴκη πατρὶ Μελησαγόρη, 1110